

[Jørgen Jensen]

vil gøre noget over for dem, som i virkeligheden presser priserne i vejret. Derfor har vi sagt, at det er nødvendigt, at samfundet overtager olien og gassen i Nordsoen, og vi har sagt, at det også er nødvendigt, at man sikrer sig, at den profit, som tages ved olieindkøb, bliver inddraget til det danske samfund.

Og vi har dokumenteret, hvad det reelt betyder. Vi har sagt noget om, hvad gasprofiten er inden for den aftale, der er truffet med A. P. Møller-koncernen. Vi har sagt noget om, hvad olieprofiten er. Vi er normalt absolut ikke af den opfattelse, at kapitalhaverne skal have erstatning, fordi de har tiltrænet sig værdier i det danske samfund. Men selv om vi sagde, at vi ville betale A. P. Møller-koncernen det, som var den bogførte værdi af deres investeringer, var der alligevel 89 mia kr. at hente hjem til samfundet i den periode, som koncessionen løber, 89 mia kr., det er mere end vor gæld til udlandet. Var det ikke rimeligt at gribe ind her og lade samfundet overtage gassen og olien i Nordsoen og også købet af olie og kul samt raffineringen i Danmark? Det er muligt at gøre det, og det vil ændre udviklingen.

Jeg har allerede nævnt, hvad det ville betyde, hvis staten overtog indkøb af olie og kul. Nogle af de 89 mia kr. kunne vi eventuelt også bruge til udvinding af kul eller åbning af nye miner i Polen, hvad vi har mulighed for. Dermed kunne vi sikre både leverancer og en fast pris i tiden fremover for vores energi.

Der kunne altså gøres noget, hvis man vil. Men hvis man bare lader stå til og lader monopolerne skalte og valte, som de vil, bliver det svært at rette op på den nuværende situation. Det er ikke bare floskler, det er gennemarbejdet, hvordan man skulle gøre det.

Betalingsbalanceunderskuddet. Her vil det også være nødvendigt at gennemføre en importregulering, og det er da interessant at høre, at SF er blevet modent til at se, at man skal gøre noget sådant. Ja, også i mange andre politiske kredse må man erkende, at vi ikke kan stå frem som de eneste liberalister, selv om man egentlig kalder sig socialister, og sige, at alle andre kan have begrænsninger, men vi skal bare åbne op og importere arbejdsløshed i det omfang, hvori de økonomiske magthavere i Vesttyskland og andre steder presser os til det. Vi har også konkret

peget på, på hvilke områder man direkte kunne sætte ind. Vi har sagt, at den offentlige sektor i størst muligt omfang bør bruge dansk produktion. Regeringen har tidligere under udvalgsarbejde vist, hvor mange penge der så kunne spares. Vi har sagt, at retten til import af transportmidler skulle overdrages et statsligt indkøbsselskab, og at man skulle sikre sig kompensationsordrer, når man indførte f. eks. biler og andre transportmidler. Det ville være muligt.

Vi taler om elektrificering af jernbanerne herhjemme. Ville det ikke være rimeligt, at der kom lidt hånd i hanke med dette? Eller hvad med at kræve en valutadeponering ved import – med undtagelse af u-landene? Det er da klart, at her kunne der sættes ind. Enhver ved, hvad der i virkeligheden sker, også med dansk kapital, der placeres i udlandet, og som presser vores produktion.

Vi har sagt: skærpede krav til varedeklARATIONER. Jeg skal ikke ofre megen tid på det, det har efterhånden været fremme så mange gange i fjernsynet, hvordan det danske samfund, de danske forbrugere bliver snydt, så vandet driver af dem.

Og vi har sagt: indfrysning af de samfundsskabte værdistigninger. Vi har en reel værdistigning på 100 mia kr. om året – 100 mia kr. Det er lige så meget cirka som det, der i finanslovsforslaget bliver sagt vi skal bruge i fællesskab både til gode og nødvendige ting, men også til tåbelige ting som militæret. Altså: værdistigningen er omtrent det samme.

Alle ved også, at den belånes, og at man derfor skaber en forbrugsmulighed, der ikke er dækket af en produktion. Det er rigtigt, at den nuværende regering har været absolut håbløs, når det gjaldt om at få den til at sige noget om, hvor meget det reelt er, der belånes. Det kan ikke beregnes. Man kan beregne alt andet, man kan beregne, hvor megen arbejdsløshed der bliver, hvis en arbejdsmand, der har 35 kr. i timen, skal have 36 kr. i timen, men man kan ikke beregne, hvor meget af de 100 mia kr. der belånes og går ud i forbruget. Det kan man ikke.

Men vi har beregnet det nogle gange, og ingen i regeringen eller andre steder har kunnet modbevise, at det beløb, der belånes af den samfundsskabte værdistigning, og som går ud i forbruget, er cirka dobbelt så stort som det betalingsbalanceunderskud, vi har.